

{ אז נדברו }

פרשת בשלח תשפ"ג | לסדר: "התייצבו וראו את ישועת ד'" | גליון מספר: 591

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

איך אסון כזה מתרחש כש"כל שולטני רוגזין כולו ערקין...?"

כולנו הזדעזענו מהפיגוע המחריד בנווה יעקב בליל שבת קודש... באותה שבת שבדיוק קראנו ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בוקר!!! מסתמא כל מי שהיה שם באזור הרגיש את התחושה שמחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה... כיון שנתנו רשות למשחית אינו מבחין בין טוב לרע... ומקובלנו שכשה' מפגין כעס ה' מזמין קשר!! ה' רוצה שנתעורר ונשוב אליו...

מישהו שאל אותי: איך יכול להיות שפיגוע כזה מחריד התרחש בשעות הכי מרוממות בשבוע... הרי שלוש שעות לפני כן רבבות אלפי ישראל אמרו "כגוונא... וכל שולטני רוגזין ומארי דדינא כולו ערקין ואתעברו מינה ולית שולטנא אחרא..." אז איך יכול להיות שבדיוק בליל שבת קודש מצא המארי דדינא להשליט רוגז ולזרוע אימת מוות ברחובות קריה???

אז האמת היא שהזוה"ק בעצמו מדבר על הנושא הזה... שבלייל שבת יש סתירה מיניה וביה, מצד אחד בליל שבת קודש כל העולם נטהר ומתנקה מכל החבילין דמעיקין ומסואבין דרחיקין ומצד שני: מקובלנו שלילי רביעיות ולילי שבתות זה הזמן שהמזיקים שולטים בעולם... **אז איך זה הולך ביחד?** והזוה"ק עונה: שאדרבה!!! זה תלוי אחד בשני... דווקא בגלל שאז המזיקים מסתלקים... אז מתעוררת תנועה ערה!!! הם בתהליך של פינוי והסתלקות מכניסת שבת ועד חצות לילה ולכן דווקא אז צריך להישמר מהם במיוחד... כי הם בשטח!! זו הסיבה שבברכת השכיבו יש נוסח מיוחד של שמירה לשבת "הפורש סוכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים... עד כאן הצגתי את הדברים בנימה מאוד שטחית ורדודה... כאילו יש פה איזה עומס תנועה של מזיקים... אבל אתה מבין שזה קצת יותר עמוק... **והפנימיות בזה היא כך:**

כשמגיע שבת יש התעוררות עילאית של קדושה! ואז באופן טבעי מתעוררת במקביל קונטרה... זה בדיוק כמו כל חיזוק רוחני שאני רוצה לקבל על עצמי... ובדיוק אז מתעוררת בתוך תוכי איזושהי הסתייגות ורגלים קרות... כן... זה לא במקרה... כל אחד מבין שדווקא בגלל שהולך לקרות פה משהו מאוד טוב... אז האופוזיציה מרימה קול זעקה... צא ולמד ממה שקורה היום במגרש השמאלני... תאמין לי שאני לא מבין מה זה פסקת התגברות... אבל דבר אחד הצלחתי להבין: שאם השמאל קם בכזו סערה על שתי רגליו האחוריות... כנראה שרוצים לעשות משהו מאוד חיובי... וזו הסיבה שדווקא בזמן הכי מרומם והכי גדול של ליל שבת... דווקא אז זה הזמן שצריך הכי הרבה שמירה מאחזית החיצונים... **זה הולך ביחד!!!**

המסר הזה נחוץ מאוד... ויהי רצון שהחיזוק הזה לעילוי נשמת הנספים... לדעת ולזכור: שאם ב"ה תפסת את עצמך לידיים וחז"ל מבטיחים לך "הבא ליטהר מסייעין אותנו"!!! מבטיחים לך סיוע... אבל צר לי לאכזב... אל תצפה לסיוע הזה על ההתחלה... אדרבה... בהתחלה אין ימי חסד... ההתחלה היא קרביית!!! ההתחלה היא מלחמת קיום להיות או לחדול... כי אל תשכח שיש פה כוחות החיצונים שהם לא כ"כ מהר מוותרים... אתה אמנם מראה להם מי בעל הבית ואתה עושה עבודה מצויינת... אבל תבין אותם שהם עדיין בודקים... מנסים לבדוק עד כמה אתה רציני... ולכן דווקא הימים הראשונים של החיזוק הם הימים הקשים ביותר!! שעליהם דוד המלך מתפלל: אלוקים ה' עוז ישועתי **סכותה לראשי ביום נשק!!!** היום הזה **שנושק** בין הריפיון לחיזוק!! הרגע האחרון הזה שלפני קריעת ים סוף זה היה הרגע הכי מסוכן... מה יש??? כי בדיוק ברגע הגדול הזה שמשה רבינו מכריז ואומר: התייצבו וראו את ישועת ה'... כאשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפון לראותם עד עולם... בדיוק אז היהודי הסתכל אחורה והוא זיהה את האדון המצרי עושה לו עם היד... **ואז העיניים שלהם נפגשו!!!** הם הסתכלו אחד לשני לתוך תוך תוך העיניים!!! והמדרש אומר: שהתחילו שם קריצות... היהודי שעד לפני שבוע היה עבד בכל הויית... פתאום קרץ לאדון המצרי כמו עבד כנוע ושלח לו מסרון: דחילאק... זה בסדר... אני שלך... אוטוטו אני חוזר למצרים... ותחשוב שעוד רגע צריך להיקרע הים... ובדיוק אז מלאכי השרת אומרים לקב"ה: רגע רגע... במה היהודי ראוי להינצל יותר מהמצרי?? ועל הרגע הזה נאמר: כי באו בנים עד משבר וכח אין ללידה!!! יש פה משבר לידה!!! נולד פה מישהו!! נולד פה יהודי שמוכן לקבל על עצמו עול מלכות שמים ולפרוש ממ"ט שערי טומאה... אבל דווקא על ההתחלה... יש כל מיני מגעים רציניים בינו לבין העבר... הוא נסוג לאחור... אלו היו רגעים לא פשוטים בכלל!! רגעים של אחיזת החיצונים!! ולמה?? דווקא!!! דווקא לגודל המעמד הגדול שהולך להתרחש בעוד רגע... דווקא בגלל זה יש פה מאבק על כל הקופה... "הכר נא דבר אמת למי החותמת ולמי הפתילים..." כל אחד מושך לכיוון שלו... החיצונים לא מוותרים עליו כ"כ בקלות... וכאן צריך המון המון גבורה ועקשנות... צריך לקפוץ לים בגבורה אדירה... ואל דאגה... מיד יגיע הסיוע המובטח... אבל זה לא יגיע על ההתחלה!! ההתחלה שמורה לך!! כניסת שבת זה התור שלנו לייקר את השבת... לקבל את השבת ולהתעלות מעל אחיזת החיצונים... (לא לחינם סעודת ליל שבת היא כנגד יצחק) ואז!! אחרי ההתחלה שלנו... אז מתבסס העולם ונסו הצללים... גם כעת ברגעים שחושך יכסה ארץ ולפעמים יש הסתרת פנים... זה התור שלנו להתעלות ולבחור בה' ולהכריז עבדיך אנחנו בכל מצב וללא תנאים!!! לא נותר לנו אלא להתחזק בייתר שאת בברכת השכיבו!! שמקובל שכלל ישראל אמרו אותה בליל יציאת מצרים מתוך הבית... מתוך הכרה שגם בשביל לצאת מעבודת לחירות צריך פרוש עלינו סוכת שלומך... וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות...

ניתן לקבל את הגיליון בפקס באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם בהוצאות הגדולות!!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראשי!!!

גם בשבוע זה של ימי השובבי"ם, ניתן לרכוש את יומן המסע- "וימאן"!

יהודים!!! חסר גשם!!! גם אם כעת יורד גשם...

נכון לשעת **תחילת** כתיבת שורות אלו אנו בעיצומה של עצירת גשמים ולא סתם אלא חמורה... וכבר כתבתי לפני שבועיים שמבחינתי האויב הכי גדול של הגשמים זה התחזית מזג אוויר!! כי אני מצידדי כבר ממזמן הייתי מתחיל להגיד "ועננו בורא עולם..." רק מה נעשה שבתחזית אמרו שבסוף שבוע יש גשם... (וגם עכשיו!!! התחזית אומרת שהולך לרדת גשם והאמת היא שכבר יורד גשם) ותכל'ס, אחרי כל התחזית וגם אחרי הגשם שאולי ירד וכבר יורד בשעת **סוף** כתיבת שורות אלו... סו"ס אנחנו נמצאים סמוך ונראה לט"ו בשבט... שכידוע: כל ההגדרה ההלכתית של התאריך הזה הוא **"שכבר ירדו רוב גשמי שנה"** ואנחנו לא שם... אנחנו רחוקים מזה מאוד מאוד... ובא לא נפתח את הפה... אבל אם לא נצטק ונתפלל על זה... הרי כלל ישראל כבר מכיר מושגים ש"יצא רוב אדר ולא ירדו גשמים..." ואנחנו כבר לא רחוקים מהתאריך הזה... ושוב: יש הבדל גדול בין פעם להיום... פעם גשם זה היה צורך הומינטי!! ואילו היום זה לא הבעיה... היום הנושא המרכזי... אבא... תן חיך משמים... ואם לא ירד מספיק גשם בחורף הזה... אנחנו נזופים למקום... ככה כתוב בתורה... ה' תלה את החיך שלו ב"ונתתי מטר ארצכם בעיניו..." ואם לא ירד מספיק גשם בשביל שנה זו... זה אומר שבשנה זו אבא שבשמים לא חיך אלינו... וזה מאוד לא נעים!!! ישנה שמועה שהייתה חורף אחד בישיבת פוניב'ז שלא הלך בשידוכים... מאוד מעט התארסו... סיפרו את זה למשגיח ר' חצ'ק לוינשטיין זצ"ל והוא ענה: מה אתם רוצים... החורף הייתה עצירת גשמים... זה אומר שה' פחות מאיר אלינו פנים... אז מה הפלא שגם השידוכים נתקעו...

אז פעם כשה' לא היה מחיך עם גשמים זה היה כרוך בפחד אמיתי... מה יהיה... אבל עכשיו אנחנו פנים בלהתמקד נטו במאור פניו ית'! אנה ה'... תחיך אלינו מבין העננים...

עכשיו!! סתם ככה: בשבועיים האחרונים הסתדר לי משהו בראש עם התחזית מזג אוויר... פתאום שמתי לב: שכל פעם שאנחנו מתפללים על גשמים... אנחנו משתמשים עם המילה **שנה!!** שואלים על הגשמים... איפה? בברכת **השנים!!** גם בתפילה לעצירת גשמים אנחנו מתפללים על השנה... שמרה והצילה שנה זו... ועשה לה תקווה ואחרית שלום... גם בתפילת כה"ג ב"כ... הוא מתפלל על השנה שאם שחונה תהיה גשומה!!! כלומר: אם נגזר שהקיץ יהיה חם במיוחד... אז שהחורף יהיה גשום... כלומר: פתאום קלטתי כשמתפללים על גשם זה לא כמו שמתפללים על חולה שצריך שהוא יבריא הרגע... גשמים זה תכנית עבודה רחבת היקף!!! השנה צריכה גשמים!! גם אם התפללת על גשמים ובתחזית אומרים שאין משהו באופק... לא זו הנקודה... זה לא דין ברגע זה!! זה דין בשנה!! בחורף של השנה הזו!!! ובאותה מידה אם ב"ה בדיוק היום יורד גשם זה לא מפריע לחכמים לגזור תענית כי בהסתכלות נרחבת של שנה הרי זה מאוד קצת ועדיין לא ירדו גשמים בשביל בורות שיחין ומערות... (זה לא סתירה שאם הייתה עצירת גשמים משמעותית והתפללו והנה התחילו גשמים... כמובן שיש כאן סימן פיה ואות לטובה וחי"ל תקנו נשמת כל חי מיוחד בשביל זה... יוצאים ואומרים הלל הגדול... אבל עדיין!! זה לא סתירה שאחרי כן "וישב מרדכי אל שער המלך" ששב לשקו ותענית... גם לאחר האות לטובה שהמן הרכיב אותו על הסוס כי סו"ס הגזירה עדיין קיימת...)

אבל תרשה לי לומר חידוש מעניין שהתחדש לי השבוע:

אנחנו אומרים בק"ש "ונתתי מטר ארצכם בעתו **יורה** ומלקוש..." אומרים חז"ל מה זה יורה? ?-מורה לאנשים להטיח גגותיה!! אני לא מבין: למה התורה צריכה להגיד לי לעשות יריעות או זפת בגג...? מה... זה חובה? רגע... ואם אני שלפעער... שעלי נאמר: "בשפלות ידיים ילוף בית..." טוב לי עם הרטיבות מהגג... אין לי בעיה עם זה... אז למה התורה מורה לי בקנאות לקרא לשיפוצניק שיטפל ברטיבות? ? הרי זה בעיה אישית שלי?

אז תרשה לי לומר מניסיון אישי... הרי כך: עד לפני שבועיים התפללתי על גשם... אפילו אמרתי "ועננו בורא עולם..." **אבל עדיין...** כנראה שבתוכי לבי לא לגמרי רציתי שירד גשם... נתחש למה? ? לא יודע... בנעל שלי נפער איזה חור סמוי וכל פעם שירד גשם הגרביים שלי נרטבו וזה קר ומעצבן... תכל'ס... בתת הכרה שלי נרשם איזה ניגוד אינטרסים קטן שאם ח"ו לא ירד גשם... אז לפחות הגרביים שלי לא יהיו רטובות... ואז קנתי נעליים חדשות!!! וזהו... באותו רגע הסתלק הניגוד אינטרסים (אגב: לשאלת רבים... כן... זה הנעל של הסמארטפון... בעצם אני קולט שהמים הרסו לי את המכשיר... עכ"פ קנתי "סמארטפון" חדש...)

אותו סיפור לגבי רטיבות... הייתה שנה אחת שהייתה לי רטיבות בתקרה... (צרות של אברכים שגרים בקומה אחרונה...) ותכל'ס... רציתי שיגיע גשם ו... ובאותה מידה רציתי שלא... **אז זהו!! שהתורה פונה אליך ואומרת:** אדוני היקר... אתה רוצה גשם? ? אתה בטוח שאתה רוצה? ? לא בטוח!! כל זמן שלא טפלת ברטיבות... אתה לא לגמרי רוצה... ואם אתה לא באמת רוצה... אל תתפלל שה' לא יוריד גשם... כי... בשביל להתפלל צריך לרצות ואתה לא לגמרי רוצה... ולכן אם אתה באמת רוצה שיום אחד ירד פה גשם... קודם תטיח את הגג שלך... תסלק את כל הדברים שגורמים לך לא לרצות גשם ואז!!! אז תתחיל להתפלל על גשם...

המסר הזה הוא נכון גם ביחס להרבה דברים אחרים... היכרתי הרבה רווקים שמאוד רצו להתחתן... ועדיין... כשהם קצת נברו לעצמם עמוק בפנים... הם גילו שיש להם איזה פחד להתחתן והם לא לגמרי רוצים... ואם ככה: אז עזוב!! לפני שאתה מתפלל על שידוך... קודם כל תטיח את הגג... קודם תמלך בקונן!! תבקש מה' שיסדר לך את הראש... תנסה לסלק את הפחדים שגורמים לך לא לגמרי לרצות שידוך או ילדים... ולו בשביל התפילה!!! בשביל לאפשר כאן תפילה אמיתית!!! תבין: בן אדם שמתפלל ובלב שלו יש ניגוד אינטרסים שהוא לא לגמרי רוצה... זה בעייתי מבחינת התפילה... סו"ס יש לך עסק מול בוחן לבבות גולה עמוקות... לפעמים הקב"ה שומע פה צליל של לא רוצה יותר מרוצה!! בקיצור: הנפש שלנו מורכבת יותר ממה שאנחנו חושבים... יש לנו מכלול של רצונות... ואתה יכול מאוד מאוד לרצות משהו (ואוי ואבוי אם משהו יגיד לך שלא...) וזה לא סתירה שיש לך איזה פרט שיתכן שהוא צדדי שגורם לך לא לרצות... זה כמו שאני רוצה ללכת לטיפול שיניים... אבל אני מתפלל שיתבטל התור כי כואב לי הזדיקה... נו... זה סתירה? ? זה לא סתירה... את הטיפול אני רוצה... ואת הזדיקה לא... והניגוד אינטרסים הזה רוקד כל הזמן... רק ברגע שהייתי שלם עם הזדיקה הזו... אז מצאתי את עצמי שם... וכן הלאה וכן הלאה... כל נשכח הכספומט שדרכו אפשר למשוך ישועות זה רצון... ה' משיב על כל חי רצון!!! אבל צריך שהכספומט הזה חלק ולא נתקע!! צריך לוודא שהרצון הוא שלם ואין איזה חור בנעל או דליפה בגג שגורמת לך ניגוד אינטרסים... האם הווטר הזה נכון? לבחירתך...

הנכתב מתוך חזית הקרב, והעוסק בתעמונות השליטה והחוסן הפנימי הנדרשים ל'בין ישיבה' בדורנו הרדוד והנסחף, ו'דע מה שתשיב' בכל בעיניינים אלו, ספר זה בין הייתר משמש כמנת דחף ל'גיבור הכח' של דורנו שנאבק ללא ליאות לחובל מנהיגות אסרטיבית מול הדחפים ורוחות זעף הנושבות גם במחוזותינו,

ניתן להשיג בפלא':

0527683095 0548446691

כמו"כ ניתן להשיג אצל הנציגים בישיבות ובמוקדי המכירה של גיליון זה.

התייצבו!!! די לפתאום שמתרמס...

חז"ל אומרים שבגלות מצרים עם ישראל בנו את פיתום ורעמסס!!! מיה זה פיתום ורעמסס?? אומר המדרש: שפיתום זה היה שטח שיש בו בולענים... אתה בונה ובונה ופתאום נפער בולען והכל מתמוטט... קדימה... עוד פעם... "פיתום, שראשון ראשון פיתום בולעו..." אותו דבר רעמסס!! רעמסס היה אזור גיאוגרפי כזה שמה שאתה בונה מתפורר ומתמוסס... ובה התבטא ה"עבודת פרך" שאתה עובד על ריק... עבודה שאין לה קיצבה... אתה בונה ונופל ושוב פעם בונה ואתה לא רואה אופק... אתה לא יכול לסכם בסיפוק ולומר עשיתי משהו...

שמעתי שמבארים על דרך הדרש והחסידות:

שהעניין הוא שכשיהודי נמצא בגלות הנפש... בקטנות המוחין, הוא מצידו מנסה ומשתדל להתקרב לה'. מנסה לבנות משהו... לבנות איזושהי מערכת של קשר עמוק עם ה'... הוא תופס חיזוק בתפילה... בתורה... מתחיל לקבוע עיתים... ותכל'ס... בסוף תמיד מגיע איזה בולען ואיכשהו זה נעלם...

גם כשאתה סו"ס בונה איזה משהו... ונראה לך שכבר אתה אוהו במקום אחר... פתאום רעמסס... פלעלעלעלע... הכל מתמוסס מול העיניים ואתה מוצא את עצמך בעי חרבות...

בקיצור: עם ישראל במצרים לא הצליחו לבנות שום דבר קיים בעבודת ה' הפנימית שלו!! הם לא הצליחו להחזיק מעמד בשום דבר... זה מאוד מייאש לבנות את פיתום ורעמסס... זה לבנות ולבנות ותמיד הכל מתנפץ לך מול הפנים ואתה רואה שלא עשית כלום... **אבל זה לא נכון!! לא נכון!!!**

כי יום אחד מגיע יום בהיר וצח והקב"ה מוציא את היהודי מהגלות מצרים הפרטית שלו... ה' מעמיד אותך על שפת הים ומראה לך את כל הפיתום והרעמסס שחשבת שהם נבלעו והתמוססו... ואז משה רבינו מראה לעם ישראל!!!

התייצבו!!!! די לפיתום ולרעמסס... הגיע הזמן להתייצב!!! הגיע הזמן לפקוח עיניים ולראות ששום דבר לא נבלע... שום דבר לא התמוסס... היה רק נדמה לך שעמדת על אותו מקום... מים שקטים חודרים עמוק... עשית פה עבודה יסודית... בנית באישיות שלך כוז כניעה וכזו התבטלות לה' שבבת אחת מתגלה לפניך כל הבניה שבנית ששום לבניה ושום מאמץ לא נאבד ולא נשקע בעמקי המצולות... יום אחד זה קורה... יום אחד אתה מגלה שאתה מביין למפרע מה עשית פה... אבל בתוך היום הזה הלבנים מאוד קשה להרגיש את זה... יתן ה' ובמהרה יתגלה ה' אלינו כעצם השמים לטוהר ויראה לכל אחד מאיתנו את הסל והמגריפה האישית שהוא עמל במלחמת היצר ובעבודת ה' איך ששום דבר לא נעלם. ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך.

הפסקת חשמל!! הארקה עבדה ב"ה"

כשהייתי ילד שמעתי סיפור... סיפור בסגנון של פעם שהיו מספרים לילדים של פעם... הסיפור הוא שסבתא בשלה דייסה בסיר... (פעם היו מבשלים דייסה בסיר... זה נכון? אני כבר לא זוכר...) וסבתא שכחה... שכחה שהיא שמה את הדייסה והלכה לחנות דגים... והדייסה התחילה לגלוש... (למי שלא יודע... כשמרתיחים חלב בסיר ברגע שהוא מגיע לרתיחה הוא עולה ועולה עד שהוא גולש החוצה...) וזה גלש וגלש וגלש... ו... וגלש!!! אבל סבתא לא יודעת כלום... כי היא הלכה לחנות... ותכל'ס הדייסה ממשיכה לגלוש ולגלוש ואז כל הבית נהיה בריכה שלימה של דייסה... זה כבר הגיע עד הברכיים!!! והיות וסבתא לא יודעת כלום... והיא לא באה לכבות את האש אז זה המשיך לגלוש ולגלוש והבריכה של הדייסה טיפסה עד שהיא הגיעה לחלון... ואז הדייסה התחילה להישפך החוצה... ואז ככל העיר התמלאה בדייסה... וזה הציף את כל הרחובות... ואז כל הרחובות נהיו בריכה של דייסה... אנשים התחילו לשחות... ובשלב מסוים כבר היו צריכים סירות בשביל להגיע ממקום למקום... ולא ידעו מה לעשות... כולם עמדו אובדי עצות... ואז!!!! אז לפתע סבתא נזכרה שהיא שכחה לכבות את האש... הגיע מהר מהר סירה ולקחה את סבתא מהר מהר הבייתה... סבתא כיבתה את הפתילה ואז הגיע הרווחה... "ויעבר אלוקים רוח על הארץ וישוכו הדייסה..." לאחר כמה ימים חרבה הדייסה מעל פני האדמה ואז נח יכל לצאת מהתיבה... **עד כאן הסיפור שסיפרו לי כשהייתי ילד... סיפור שגדלנו עליו!!!** אבל ב"ה יש לציין: שיום אחד גדלתי בשנה או בכמה שנים... וסו"ס השכלתי להבין שהסיפור הזה לא נכון!!! אבל!!!! הסיבה שהסיפור הזה לא נכון... זה לא רק בגלל הנתונים הטכניים המאוד מגוחכים שכל אחד מאיתנו מבין שזו בדיחה נחמדה... לא!!! עזוב... עזוב את הנתונים הטכניים... יש פה נקודה נוספת!!! **הסיפור הזה לא יכול להיות נכון בעיקר בגלל סיבה אחרת!!!**

בגלל שלא יתכן שהקב"ה יפקיר עולם שלם בידיים של סבתאלע אחת ששכחה את הדייסה על האש... ואני לא סתם הגעתי למסקנה המעניינת הזו... כי בשעתו, **בתור ילד הסיפור הזה מאוד הבהיל אותי ונתן לי תחושה של חוסר יציבות**... תחשוב שכל סבתאלע שהכינה דייסה ושכחה לכבות את הגז וזה התחיל לגלוש... זהו... הלך על העולם שלנו... יש לנו פה מבול של דייסה!!! 15 אמה מלמעלה גברה הדייסה ויכוסו ההרים... **אז זהו שלא!!** אני סומך על מי שברא את העולם

הגדול הזה... שהוא גם דאג לאמצעי אבטחה מינימליים שלא כל איזה תקרית שגרתית במטבח תסתיים באסון אקולוגי בקנה מידה עולמי... (ואגב: זה יסוד חשוב!!! כי גם היום שכבר אפשר להחריב את העולם בלחיצת כפתור... תכל'ס... זה לא לחיצת כפתור... עיין ערך פוטין שהכפתור הזה אמנם נמצא אצלו בהישג יד אבל הוא לא כ"כ ממהר להשתמש בו... בודאי לא באותה מהירות שסבתא שכחה את הדייסה על האש...)

אז זהו ש... שלמרבה הפאניקה!!! מצינו משהו כזה מלחיץ... הקב"ה ברא סוג של סבתאלע שהוא כן מסר בידיים שלו שיבר רציני ביותר שאם הוא לא לגמרי קולט עניין הוא עלול להביא מבול לעולם...

כן... זו גמ' מפורשת שאומרת שמי שחוטא בפגם יסוד הרי הוא כאילו מביא מבול לעולם... **ותחשוב על זה!!! זה מפחיד!!** סו"ס אנחנו אמונים על דברי חז"ל שאין בהם הגזמות... ובפרט שזה נפסק להלכה... וכתוב בפירוש: הקב"ה מוסר ביד כל צעיר קלאסי נשק כזה ארטילרי שברגע של חוסר רצינות הוא עלול להביא מבול לעולם... כלומר: אם מקודם אמרתי שלא!! אם מקודם אמרתי שהקב"ה לא מפקיר את העולם שלו בידיים של סבתאלע שבסה"כ שכחה את הדייסה על הגז... אז למרבה האבסורד כאן אנחנו מוצאים ש-כן יש כזה מושג!! הנה לך בחור צעיר בשיא רתיחת הדמים ויש לו ניסיונות ואם הוא לא זוכר להציב להם גבולות והוא נופל ברשת או עושה מה שלא צריך לעשות... זה עלול להסתיים כמו הסיפור עם הסבתא והדייסה אבל לא בצחוק... אלא ברצינות תהומית!!! כאילו מביא מבול לעולם... **נ... איך זה באמת יכול להיות???**

איך הקב"ה כביכול מפקיר עולם שלם בידיים של כל בחור צעיר???

הרי סו"ס הקב"ה הרי הבטיח שהוא לא יביא מבול לעולם... אז איך הוא מוסר לכל בחור צעיר את הנשק הכי מסוכן שבצ'ק אחד הוא יכול להביא מבול לעולם?? ובא נשאל ככה: בקצב הזה ממזמן כבר היה אמור להיות מבול רח"ל?? אז איך המבול הזה בכל זאת נבלם??

והתשובה היא נוראה!! תשובה שחשוב מאוד לדעת אותה!!!

אכן באמת!!! הקב"ה לא מפקיר את עולמו... והיות וכל צעיר יכול לעשות כאלו נזקים לו ולעולם... לכן יש מושג בעולם החשמלאות... מושג שנקרא **הארקה!!!** מה זה **הארקה???**

העניין הוא: שבכל בית יש שקעים... רוצה להטעין פלאפון? לגהץ? לכבס? לחמם מים?? לכל זה צריך שקע!! כל הדברים הטובים שאתה רוצה היום... אתה צריך בשבילם שקע!!! כולל המחשב שאני כעת כותב בו... אבל השקע הזה... ככל שהוא מועיל לנו כ"כ הרבה... ככה הוא גם מסוכן מאין כמות... ילד קטן שח"ו יכניס מפתח או מסמר לתוך השקע... אני לא רוצה להמשיך... כולי נאחז צמרמורת על עצם המחשבה מה כולנו יודעים שרח"ל יכול לקרות... כן... שקע הוא מקור חיבור לחשמל אבל באותה מידה הוא גם עלול לחשמל למוות!! אבל!!! כאן הגיעה

ההמצאה הפלאית שנקראת הארקה!!! שאם יענקי הקטן הכניס מסמר לתוך השקע... באותו רגע נופל החשמל!!! נהיה הפסקת חשמל בכל הבית... ואז יענקי פורץ בבכי... אמאלע... אני מפחד... הפסקת חשמל... ואז אמא שלו גם פורצת בבכי יחד איתו... יענקי שלי... ברוך ה' נשאת בחיים... ובזכות מה?? בזכות ההפסקת חשמל הזו גופא!!!

אם ח"ו לא הייתה כעת הפסקת חשמל... אתה רח"ל לא היית פה...

על אותו משקל: בחור יקר: זה לא צחוק!! אתה שקע חשמלי... אולי כלפי חוץ אתה נראה תמים... כמו איזה שקע שתקוע בקיר... אבל למעשה אתה שקע!! אתה נקודת חיבור אינסופית!!! כל מעשה מצוה הכי קטן שלך מפעיל מערכות שלימות של שפע אלוקי... אתה יכול לזעזע את כסא הכבוד בעמידה בניסיונות שלך... אבל באותה מידה אתה גם יכול לעשות חורבנות בקנה מידה ולהביא מבול לעולם...

אבל!!! היות ואבא שבשמים מידי אוהב אותך... וחבל לו עליך והוא לא רוצה שתעשה לעצמך נזקים בלתי הפיכים!! **לכן יש מנגנון הרקה!!** שמה זה אומר?? שכל זמן שאתה משתמש עם השקע לדברים טובים... כל זמן שאתה מכניס תורה ומעשים טובים... זה עובד... זה מחובר... אבל ברגע שאתה מתחיל לעשות שטויות!!! באותה רגע אופס!!! קצר!!! הקב"ה בבת אחת מנטרל אותך מהחיבור... והופה... הפסקת חשמל... הקב"ה מנתק אותך מהעמדת מפתח שיש לך... מנתק אותך לכמה זמן מהחיבור האינסופי כדי שלא תהיה פה התחשמלות... ואתה תכל'ס מצוברח... פתאום אתה מרגיש מדוכדך... מרגיש חוסר מצב רוח... ואתה מרגיש ש'לא הולך לי' ואין לי כח ללמוד... ואין לי חשק לכלום... ובא לי כל הזמן לישון... ואתה מאוד מתוסכל מההרגשה שלך... אבל מה נעשה שאבא שבשמים לא מתחרט על ההפסקת חשמל הזו... היא נס ההצלה שלך!! אמא של יענקי מודה לה' על ההפסקת חשמל שהצילה את בנה...

הדרך היחידה של אבא שבשמים למזער את הנזקים שהם לא יהיו בלתי הפיכים לגמרי!!! זה באמצעות הארקה!! בשניה שאתה נכשל בחטא שהוא אביזרייהו של כרת ומיתה... באותו שניה הקב"ה שולף את הדיסק... עושה קצר!!! כדי שיענקי שלו האהוב לא יכרת... שישאר בחיים...

וכאן כאמור!!! זו הזדמנות לפתוח את אחת התופעות המוכרות:

כל מי שנכשל על בסיס קבע בניסיונות דורנו... יודע שהתופעת לוואי הכי כאובה וקשה זו התחושה הכללית של האוייס!!! חוסר מצב רוח טוטאלי... החשיפה והשייכות למושגים לא ראויים זה סוחט את כל המרץ והשמחת חיים... מרוקן את כל חדוות הנעורים... עושה את כל החיוניות... זה הופך את הבן אדם למאובן... דופק לו את כל החיים... אין לו חשק לכלום... ומי שיוזע על מה אני מדבר... מי כמוהו יודע עד כמה אני לא מגזים... שיהיה ברור: התחושה הזו קיימת רק אצל יהודי!!! ובפרט בקרב אלו שיש להם שייכות לעבודת ה'. מה שבטוח: לגוי אין את הבעיה

לא מגיע בדיוק עכשיו ומצמיד לך אקדח לרקה...
הלו... זה הולך להיות כואב... לא!!!

אז מה כן?? אנחנו כעת מדברים על הכאב שכבר קיים!! אנחנו מדברים פה על הליאות הנפשית המתמשכת שלך שהיא כבר כאן!!! הסמרטוטיות והחוסר טעם בחיים שמי כמוך כבר פוגש אותה יומם ולילה... אנחנו מדברים על הפסקת חשמל המתמשכת שאבדת עניין ברוחניות ובחשק ומתיקות התורה וזה כואב לך... **הכאב כבר פה!!!** הפסקת חשמל הזו היא כבר עובדה מוגמרת!!! וכעת בשובבי"ם ולא דווקא פונה אליך הנפש החיים ואומר לך: בא... תחזור בתשובה ואז... ואז מה יהיה?? יהיה אורות... הקב"ה יחזיר לך את החשמל... ואז יחזור לך האור בעיניים... ה' יחזיר לך את ההתלהבות ואת החיוניות שכ"כ חסרה לך...

תעיין שוב בנפש החיים (ובפרט בעיון בפנים הספר בחלק א' מפרק י"ב ואילך)

כל הנושא שלו בייחס לתשובה זה אורות ותוספת קדושה ולהוציא ממסגר אסיר וכו'... לא מוזכר שם מילה אחת על תשובה מזוית של אוי ואבוי... מותר לנו לפחות בשובבי"ם להסתכל על תשובה מזוית שכזו...

עכשיו: עוד עצה פרקטית נוספת: יש כאלו שברגע שהם מגיעים לתשובה הם מתחילים להסתבך ולהתפלסף ולהסתפק: איך אני חוזר בתשובה אם לא יעיד עלי יודע תעלומות...?? ההללו הגיע הזמן שנקלוט: שתשובה זה משהו שעובד!!! מה אני מתכוין?? כמו שעבירה זה משהו שעובד... ככה תשובה זה משהו שעובד... מי שעבר עבירה הוא לא עשה לומד'ס... האם הוא מתכנן תמיד לעשות עבירות או לא... הוא עשה עבירה וזהו... ומכאן ואילך בדיוק כמו שאני לא צריך להסביר לך שעבירה זה משהו שמטמא... מוריד... מקטיין... מדכא... כי אתה מבין את זה טוב מאוד!!

אז זהו!! שתשובה זו אותה פעולה רק בכיוון ההפוך!!!

כמו שאתה מבין שהחטא ניטרל אותך מהשקע וגרם לך להפסקת חשמל... ככה תשובה היא פשוט מחברת אותך בחזרה... אז פעולה לכל דבר!!

וממילא כמו שאת העבירות עשינו בלי להסתבך... ככה את התשובה אפשר לעשות בלי להסתבך... פשוט לקום ולשוב אל ה'... חרטה וידוי ועזיבת החטא... כלומר: תשובה זה לא משהו שבהכרח קשור לסליחות ולעשרת ימי תשובה... אדרבה... תשובה לצערנו זה משהו שבעיקר צמוד לעבירות!!! כמו שאת העבירות אתה יודע לעשות בלי סידור... ככה תשובה אפשר לעשות בלי סידור... כמו שלהתרחק מה' לא צריך הדרכה מיוחדת... ככה לשוב לאבא שבשמים לא צריך איזה תכנית משורטטת... פשוט לשוב לאבא שבשמים ואתה יודע לעשות את זה... יש לך את זה... אל תשכח... אבא מחכה לך בסוכת המציל...

הלחץ של אלול... כשאתה אומר לבחור ישיבה לעשות תשובה... הוא מיד מתחיל להריח את הצבע הטרי של תחילת זמן אלול עם כל האווירה הכבדה והמנוכרת של תחילת שנה עם ענן כבד של פלצות...

אז הנה!! ובשיל זה יש לנו כעת תקופה רגועה שנקראת ימי השובבי"ם... כעת אין לחץ!!! התקופה הזו לא באמת מתחילה והיא גם לא כ"כ נגמרת... לא ידוע לי שיש איזה תפילה נעילה בסוף שובבי"ם שזהו... אחרת את הרכבת... כבר לא שובו בניס... לא!!! אין כזה דבר!! הכל בסדר!! הכל רגוע... אין פה מירון מסביב לשעון... אנחנו בסה"כ באמצע חודש שבט... ופתאום נשמעת בת קול מתוקה מדבש ורווית געגועים... אבא שבשמים קורא לבניו ואומר: **שובו בני שובבים ארפה משובותיכם...** אני מתגעגע אליך בני היקר... תשוב אלי!!

אז קדימה... כעת זה הזמן לעשות היכרות מחודשת מול המושג שנקרא תשובה... ולגלות שתשובה זה משהו מתוק!! זה משהו מאיר!!!

אני רוצה להקריא קטע קצר ומלוקט מתוך כמה פרקים בנפש החיים חלק א'... שאגב להזכיר: מדובר בספר שחיבר אבי עולם הישיבות הליטאים... זה לשונו: **יביאור פרטות סדר תקונם והתקשרותם (של חלקי הנפש) על ידי התשובה, שכאשר פגם האדם בחינת נפשו, ותדר פלאים לעמקי מצולות הקליפות ח"ו, אז ע"י וידוי דברים באמת מעומקא דליבא, בעקמית שפתיו בחינת נפש דרוח מעורר בקול דברים שלו עד לעילא לעילא וגורם שיתאצל תוספת קדושה ממנו יתברך עד שורש נשמתו לכלות ולהתם הכוחות הרע ומדרגות הטומאה ולהוציא ממסגר אסיר כל בחינותיה.**

וכן אם פגם וקלקל בחי' רוחו ח"ו. בדבורים לא טובים... והגביר לעומת זה כח רוח הטומאה ר"ל הנה ע"י החרטה אמיתית בלב ומתמרמר על גודל חטאו. מעורר ג"כ עד לעילא להשפיע תחלה תוספת קדושה ואור על נשמתו והיא מבהקת זיו אורה שנשפע עליה. גם על בחי' הרוח.

וכן אם חטא ח"ו במחשבה אשר לא טהורה. וגרם בזה שיסתלקו מעליו נצוצי זוהר נשמתו... אז ע"י עסק התורה בבינה יתירה בעומק תבונתו. מעורר שתאצל תוספת קדושה על שורש נשמתו להחזירה שתאיר עליו אורה. להשכילו בתוה"ק בבינה יתירה בסתרי טהוריה. ומאותו הקדושה משתלשל וכו'... עכשיו בינינו: עזוב... בא לא נכנס לפרטים... גם אני וגם אתה לא מבינים לגמרי מה כתוב כאן... אבל דבר אחד כן הבנתי... הבנתי שתשובה זה אורות!!! תשובה זה השפעה של תוספת קדושה והארה וכו' וכו'...

כן!!! תשובה זה אורות!!! כן... אתה מכיר את הבעלי תשובה הטריים שיש להם חשמל בעיניים... אז זהו שכן!! זה בדיוק הרעיון של תשובה!! כשהנפש החיים מדבר על תשובה... זה הנושא שלו!! להחזיר את האורות... הייתה פה הפסקת חשמל וכעת אנחנו הולכים להחזיר את החשמל בחזרה לבעיניים... זה מעוגן בחינוך שקבלנו בישיבות...

מה אני מתכוין??? אצלנו תשובה בדרך כלל מצטיירת כדבר מפחיד שהולך יחד עם אימת הדין... ההללו... תחזור בתשובה מה... אחרת זה יהיה כואב... אז זהו!! ששובבי"ם אנחנו מדברים על תשובה באווירה אחרת לגמרי... כעת אין איומים על הפרק... אף אחד

הזו... **ולמה זה מגיע?? מאיפה נובעת התחושה הזיפתית הזו??**

אז התשובה השטחית והמקובלת היא: שכוחות טומאה וכו'... אבל ההגדרה היותר עמוקה היא: **שיש פה הארקה!!!** ברגע שיהודי לא קולט את גודל מעלתו ומשחק בשקעים כאילו מדובר בסבתא בישלה דייסה שמקסימום זה יגלוש על הכיריים והוא לא קולט שאדוני... יש לך עסק עם מתגים אינסופיים שבלחיצה לא נכונה הרי זה "מביא מבול לעולם"... לכן אין ברירה אלא לעשות קצר נקודתי!! הפסקת חשמל לעת עתה!!! זה לשון נפש החיים: "ולבל ידח ממנו נידח גורה רצונו יתברך שלא יוכרת ח"ו לגמרי כל הוי"ד חלקי בחינת הנפש, רק הטי' בחינת התחתונים... אבל בחינה עליונה סוד הכתר אינה נכרתת... אבל בחינת ה'רוח' עילאה אינו נפרד ממקומו ע"י עוונות התחתונים אלא שגורמים בו פגם וקלקול ח"ו בששה קצוות שלו" עיי"ש באריכות גדולה... מגלה טפח ומכסה טפחיים... אנחנו לא אמורים להבין לגמרי את עומק הדברים... אבל הכיוון הוא שיהודי הוא בחינת יעקב **חבל** נחלתו... חבל שמשתלשל מכסא הכבוד עד עולמנו... וכל מצוה או עבירה שיהודי עושה הוא **משחק בחבל!!!** אבל האמת היא שזה בכלל לא משחק... זה לא צחוק... כי הוא מזיז את החבל כאן למטה... ואילו שם למעלה זה עושה פעולות נשגבות לטוב ולמוטב... אז כל זמן שהוא עושה עם החבל מצוות אז הלוואי... עליו נאמר: כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו... אבל ברגע שמידועינו לא מבין עניין והוא באמת חושב שהוא משחק בחבל והוא לא קולט שהקצה השני של החבל נמצא אי שם ב'דמות מראה אדם' למעלה מהכסא... אז מה עושים?? כאן הקב"ה מרחם על היהודי ועושה קצר נקודתי בחבל כדי למזער נזקים!!!

והקצר הזה הוא הפסקת חשמל!!! וזה מורגש... אוהו מורגש...

כעת שאלת המיליון היא: איך מחזירים שוב את החשמל??

אני רוצה לאסוף את עצמי... לתפוס את עצמי לידים... אבל אני מרגיש כזה סמרטוט... אני מרגיש ממש כמו אחד ששקוע במ"ט שערי טומאה שאין לי את המינימום חיוניות ואסרטיביות ושליטה עצמית בשביל להתחיל להזיז את העסק... אז מה עושים?? איך מתחילים להתניע??

אז התשובה היא נדושה... אבל זו האמת ותקח אותה כמות שהיא:

יש מצות עשה שנקראת תשובה!!!

ותרשה לי לומר שה' נתן לנו מתנה שנקראת ימי השובבי"ם... ואמנם משום מה רשמית זה נקרא ששובבי"ם זה כל הזכויות שמורות לחסידים... אבל אם אתה שואל אותי... אני בתור ליטאי מרגיש שימי השובבי"ם קריטיים לליטאים הרבה יותר מלחסידים... אתה יודע למה?? כי אנחנו הליטאים קצת מתוסבכים עם המושג שנקרא תשובה... למה?? כי משום מה תשובה נקשרת לנו איכשהו עם חודש אלול... ויש לנו איזה באג עם חודש אלול... כל מושג וערך תורני שאיכשהו מתקשר לחודש אלול... אנחנו מתאבנים באותו רגע!!! ממילא גם המושג שנקרא תשובה מתערבל לנו בתוך

ט"ו בשבט הגיע, חג לסדר זרעים...

כמידי שנה כשמוגיע ט"ו בשבט... זו הזדמנות להתחזק בהלכות תרומות ומעשרות!!! ותסלח לי... כל ההתעסקות יותר מידי בנושאים אחרים בט"ו בשבט גורמת לי להיכשל בניחוח... יש כאלו שעוסקים בלהביא מלא מלא פירות יבשים וכל ט"ו בשבט מסתובב אצלם סביב הנושא הזה... יש כאלו שעוסקים בתפילה על האתרוג שיהיה כשר... זה פשוט מצחיק ומגוחך!!!

עכשיו כאן המקום להסתייג... מה פירוש מצחיק?? הרי כל המנהגים האלו לאכול פירות יבשים והתפילות על האתרוג וכו' וכו'... כל זה יסודותם בהררי קודש... כל זה מלוקט מהספרים הקדושים של רבותינו שמימימים אנו שותים...
רק מה? יש פה טעות היסטורית אחת פשוטה: כשהחיד"א או הבן איש חי מחברים תפילה על האתרוג בט"ו בשבט הם נמצאים בחוץ לארץ!!! הם יושבים על גדות החידקל או בליוורנו ונפשם יוצאת בערגה ובכיסופים להגיע לארץ ישראל... אבל מה נעשה שאנחנו נמצאים על אדמת נכר... כאן כל היהודים מתאספים יחד ואז הנגיד מוציא איזה רימון מקובצ'ץ שהוא הצליח להשיג מארץ ישראל... וכולם מתרגשים... דמעות בעיניים... יושבים ושרים פיוטים על חיבת ארץ ישראל... בקיצור: מנסים להתרפק על משהו... או אוכלים פירות... מתפללים על האתרוג...

אבל ההלכה... אנחנו כבר פה בארץ ישראל!!! יש לנו הרי הרים של שיעורי בית שעדיין לא עשינו!!!

רוצה שיעורי בית?? תגיד לי מה זה ט"ו בשבט?? מה זה האתרוג הזה? מה בשה"כ שאלתי... שאלה הכי צנועה ומתבקשת... מה יש בתאריך הזה?? או מילא ר' הצקל הבן ור' קלמן הפרנס לא למדו בעיון את הסוגיות של סדר זרעים כי הם גרו בקראקא ומרוקו... כי בשבילם זה לא היה למעשה בכלל... וממילא מטבע הדברים סדר זרעים תמיד נדחה לסוף הרשימה... (כי כבר סימתי י"ד והתנתי ללמוד את שאר הסדרים, בודאי שיש דין קדימה לסדר קדשים, כמו שרואים שמרן ח"ח דיבר הרבה על קדשים ולא דיבר מילה על זרעים) ואילו אצלנו זרעים זה הלכה למעשה!! ט"ו בשבט זה התאריך הלכתי מובהק!! יש לו השלכות על כל תפוז של שביעית ובגנה של שמינית... ולא יתכן שבר אורזיין ואדם שמכבד את עצמו ישב מול שולחן מופצץ בפירות ויגיד את ככלל השיר המעלות ולא יודע מימינו לשמאלו בהלכות תרומות ומעשרות!! זה לא שייך!!! **זה בייחוד!!!**

תסלח לי: אבל זה כמעט כמו ללכת בפורים ולהשקיע את כל האנרגיה בתחושות ונפצים ולשכוח שיש קריאת המגילה... האם הדוגמא הזו מספיק מובנת?? זה ככה כפשוטו!! צריך לדעת שברוך ה' זכינו ואנחנו בארץ ישראל ומכאן ואילך הלכות שמיטה ותרומות ומעשרות כאן בארץ ישראל הם הרבה יותר חמורים מההפרשת חלה שהאלטער זיידע שלי הקפידה במסירות נפש לשרוף בוויצעטן שבהונגריה!!! (הפרשת חלה זו דוגמא טובה כי זה הדבר היחיד שכן הבאנו איתנו מאירופה ובה אף אחד לא מקל ראש... ואילו תרומות ומעשרות לא הבאנו איתנו עם הדגם של הבית מדרש מרומניה... אבל ההלכה... בשביל זה אנחנו כבר שבעים שנה כדי להחליף דיסק ולהבין שנתח נכבד מהתורה מחכה לנו בארון הספרים היהודי... בקיצור: עמוד עמוד... עם האתרוג המסוכר בתוך הפה ועם הצימוק בידיים... קום הרגע וקח בידיים שלך רמב"ם זרעים!! וקדימה מתחילים ללמוד... (אם אתה רוצה קיצור דרך... יש היום כל מיני קיצורים שהוכנסו בתוך הקיצור שולחן ערוך... כמה פרקים קצרים שמפרטים את הלכות תרומות ומעשרות...) מה שבטוח: להתחיל ולגמור את ט"ו בשבט בפירות יבשים... זה לא שייך... עדיף כבר שתצא לטיול לראות את השקדיה פורחת... קדימה סדר זרעים!! הסדר המתוק ביותר...

הט"ו בשבט הכי מרגש ושמח בכפר שלנו... שגם ממשיך לשמש אכסניה לתורה.

השנה ט"ו בשבט בכפר שלנו זה חג של ממש!!! איזה התרגשות עצומה... כתרים מעוטרים כבר הוכנו לראשי הילדים... הבחורי ישיבות הכינו סימוני מסכת... הילדות הכינו בלונים וקישוטים... ושלט גדול הוצב בפתח הכפר: "הזורעים בדמעה ברנה יקצורו"!!! כן... ט"ו בשבט שאחרי שנת שמיטה זה תמיד תאריך מאוד מרגש בכפר שלנו... אבל הפעם בנסיבות הקיימות זה במיוחד... תנחש למה?? אז ככה: יש פה עשרות מטעי כרמים מסביב לכפר שלנו שבט"ו בשבט הזה הם יוצאים לראשונה מכלל ג' שנות ערלה ונכנסים לשנה הרביעית של כרם רבעי!! (ובדרך כלל אנשים מעדיפים לתזמן את שנת כרם רבעי שיצא בדיוק בשנה הראשונה שאחרי שביעית.) ולכן אם אתה זוכר... בט"ו באב של שנת התש"פ היה פה סדרת מעמדות של נטיעת כרם... ט"ו באב זה התאריך האחרון שאפשר לנטוע... שיהיה שבועיים לקליטה ושלושים יום בשנה חשוב שנה ואז עלתה לו שנה... ואח"כ כל שנת התש"פ"א - זו הייתה השנה השנייה של ערלה... ואח"כ כל שנת התש"פ"ב - שנה שלישית של ערלה ואז עקרונית בראש השנה האחרון של שנת התש"פ"ג, זהו! הושלמו שנות ערלה!! דא עקא: שא' בתשרי הוא ראש השנה רק לנטיעה!! ואילו כעת ב"ה זה כבר לא נטיעה... זה כבר אילן... אה... אילן???

לאילן צריך לחכות עוד ארבע וחצי חדשים... עד ט"ו בשבט... ולכן כעת נעשה סגירת מעגל!!! אבל אתה אולי שכתת... מה זה אומר לך ט"ו באב התש"פ?? אוי אוי... זה היא בשיא הקורונה... דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד... כלנו הסתובבנו עם מסכות והתפללנו לה'... מי יתן והראני ה' את נווהו... ואזו! בעיצומה של תקופה לא פשוטה זו... בדיוק אז התקיים המעמד המרגש של "הזורעים בדמעה"!! עקרונית כל אחד מבני הכפר היה מוכרח לנטוע כרם חדשה (למרות שלכל אחד יש כבר כמה וכמה כרמים נוספים...) ולישא עיניים למרות: אגא ה'... תזכה אותנו לקצור ברינה... תזכה אותנו בעוד שנתיים וחצי לעמוד כאן מול החלאקה של הכרם שיצא מכלל שני ערלה ונכנס לשנת רבעי!!! שהיה כל פריו קודש הילולים לה'... שנזכה לעלות לירושלים ששים ושמיים בבנין עירך ושמיים בעבודתך ונאלכ ספריה ונשבוע מטובה ונברך עליה בקדושה וטהרה... כך עמדנו ונטענו את הכרם בדמעות!! בדמעות של שברון לב כשאנחנו לא יודעים מה ילד יום... ואכן גל רדף גל... מי שזוכר... הגל השלישי הגל הרביעי... חיסון ראשון... שני שלישי... (ואני כבר לא זוכר את כל השמות הלועזיים של המוטציות...) והנה הכרם לפנינו!!! ובעזה"ש בעוד כמה ימים יופיע כאן האשכול שביכר... אבל אנחנו לא נקשור אותי בגמיים!!! ממש לא!!! כי מתי מביאים ביכורים?? מהשנה החמישית ואילך שכל הפירות הם חולין ורק הפירות הראשונים הם הביכורים... אבל השנה?? זו השנה הרביעית והיה כל פריו קודש הילולים לה'!! הההכל עולה לירושלים... הכל בכל מכל... ואנחנו אוכלים את זה בטהרה באתר די ביה יחדון רוחין ונפשין!!! הולכת להיות שנה עסיסית ביותר... ותחשוב שאמנם כל שנה יש מישהו בכפר שלנו שבדיוק השנה חל הכרם רבעי שלנו... והוא מזמין אנשים על חשבוננו כדי לאכול את הכרם רבעי בירושלים... אבל השנה זו הצטברות של כסכסולם... כן!!! עכשיו אנחנו פוגשים את ה"רנה יקצורו" של הזורעים בדמעה בין גל לגל של קורונה שלפני שנתיים וחצי... אוי... עוד ימלא פי תהילתך על כוס יין מלא של כרם רבעי בחצרות בית ה'... הולך להיות לנו חופשת קיץ ממושכת בצל השכינה...

מכובן... אנחנו עוד לפני זה... העיניים נשואות לשמים בהודאה על שעבר אבל לא פחות בצעקה לעתיד... סו"ס אנחנו רק בחורף ועד הקיץ יש עוד זמן... אבל כעת זה קורה בעיקר מצד החלות דין! שכעת זה הראש השנה לאילן שבו הכרם עובר משנה שלישית לרביעית... אז מכובן: במקביל לשמחה הגדולה שתהיה פה... תהיה גם תפילת רבים על העצירת גשמים שעדיין לא סר אימתה... ואל תשכח שסיפרי לך שלפני חודש הייתה פה סערה והיו פה נטיעות גפן שהתנדדו מקצה לקצה כמעט נעקרו מחיבורם שאז היינו צריכים לנטוע אותם שוב ולהתחיל חישוב מחדש של שני ערלה... בקיצור: עדיין ישנם אתגרים לא פשוטים ולא נותר לנו אלא להתפלל לה'... הושענא יקב מילק, הושענא כרם מתולעת... הושענא יקבים וקמה, הושענא כרמים ושקמה, ו... ותתפללו עלינו!!! ואדרבה... אולי בזכות השמחה הגדולה של מי שנטע כרם ועדיין לא חיללו... בזכות זה נזכה לשקט ונחת ושלווה מכל אויבנו ונזכה לשוב לבית ה' בשמחה...

עוד בשורה טובה הגיע לאזורנו!!! ששיבת הכהנים שהייתה אמורה לעזוב את הכפר שלנו... בסוף הם נשארים!!! הסיפור

היה שלפני כמה שנים ר' אליהו אחד מעובדי ה' בכפר שלנו שמאוד כאב לו העמאמצות שהייתה אז בכפר שרובם אינם בני תורה... והוא החליט החלטה נועזת להחרים כמה דונמים בשדה אחוזה שלנו!! וכידוע שסתם חרם לכהנים ובדיוק באותו שבוע הייתה משמרת מעזיהו!! והם זכו בשדה אחוזה הזו!! (בדרך כלל מאוד לא אוהבים את זה... כשמישהו מבני הכפר מוכר שדה אחוזה כולם מתארגנים לפדות אותה כמה שיותר מהר... אבל ברגע שמדובר בחרם לכהנים זה נחלט וזהו... אל חזור...) הבשורה הגיע למשמרת מעזיהו על הזכינה!!! וכצפוי... הגיע לשם ר' ירמיהו הכהן אחד מראשי בית אב של משמרת מעזיהו ומצא שהמקום הזה מתאים להקמת ישיבה... ר' אליהו קרן מאושר!! בדיוק זה מה שהוא רצה שיקרה... שיבואו לכאן קצת בני תורה וזה ירומם את המקום... ואכן נפתחה הישיבה ומאז כל הכפר שלנו התרום... במשך השנים חצי מהכפר הפכו מעמי ארצות לחברים... מהפך לכל דבר!! אבל גם הישיבה גדלה... ואין הבור מתמלא מחוליות... והראש ישיבה ר' ירמיהו התחיל להיות מודאג... נכון... יש לנו פה שטח בחינם... זה חשוב!! אבל לא מספיק שטח... אנחנו צריכים גם מחיה למאות הצורבים שלומדים כאן... ועם כל הרצון הטוב של אנשי השוב ואחרי כל ההתמסרות שלהם עדיין!! מרובים צרכי עמך... אין ברירה אלא לעבור לאזור אחר שיש בו יותר ציבור... יותר אנשים וככה יצטבר יותר תרומה ויותר תרומת מעשר... לא יודע... ר' ירמיהו התחיל לגשש לאן הישיבה יכולה לעבור... (כן... שבט הלוי חי בניסים... הוא נייד... אם אנחנו לא נחזיק אותו מישהו אחר יחזיק אותו וההפסד כולו שלנו...) תכל'ס... אנשי הכפר נכנסו לאסיפת חירום... ניסו להציע הצעות... ניסו לקמץ מפה ולקחת משם ועדיין!! אין הקומץ משביע את הארי... הישיבה שב"ה גדלה לממדים עצומים... אנחנו תושבי הכפר הקטן לא מצליחים להחזיק את כולה... ותכל'ס... עד השבוע האחרון דובר שלמרב הצער אנחנו הולכים להיפרד מהישיבה שהכפר שלנו חב לה את כל הרוחניות שלנו!!!

אבל השבוע... בהשגחה פרטית מופלאה... פתאום התגלה משהו... ש... שעקרונית זה אמור להיקרא אסון כבד!!!! בקיצור: התברר שר' שמריהו... שיש לו את השדה תבואה הכי גדולה באזור!! מתברר באופן פתאומי שמישהו שם עשה טעות טראגית... (אל תשאל אותי פרטים איך זה נתגלה... זה כבר סיפור בפ"ע) וכל הזרעים שאותם זרעו את השדה היו תרומה!! כלומר: התבלבלו בין שתי קופות... הייתה קופה אחת של חולין ואחת של תרומה... ולקחו את הסאה של תרומה ועם זה זרעו את השדה... בבת אחת מתברר שכל השדה נהפכה לתרומה!! חז"ל קנסו שגידולי תרומה תרומה!!! עקרונית מדובר באסון טראגי!!! אבל ארץ לר' שמריהו חצי דקה לעלל את היקף הנוק ופתאום הוא פצח בריקוד נלהב... אנשים היו בטוחים שהשתבשה דעתו מרוב צער... אבל הוא מיד הסביר: יש לנו זכות לעוד שנתיים נוספות עם ישיבת הכהנים!!! יש לי בשבילם יבול של שדה שלימה... זה יספיק להם אי"ה לשנתיים הקרובות.

השבע אנחנו שוב פוגשים את הצמד חמד: **דן ואבירם!!!**

ברשותך קורא יקר: אני רוצה אחת ולתמיד להבין מי זה האנשים האלו... מה הסיפור שלהם... הם כל פעם מחדש מצליחים לבלבל אותי...

בפרשת שמות פגשתי אותם לראשונה... אל תשאל איך הם רבו... הלך שם מכות... אפילו משה רבינו נבהל!!! רץ מהר להפריד ביניהם... ויאמר לרשע: למה תכה רעך? בקיצור: הבנתי שדן ואבירם הם לא החברים הכי טובים בעולם... והנה... זה לא סוד שלאורך כל הפרשות הבאות אנחנו פתאום מגלים שהם **צמד חמד!!!** ברגע שמישה רבינו אומר "איש אל יותר ממנו עד בוקר..." שניהם פתאום עובדים בשיתוף פעולה מלא "ולא שמעו אל משה וייתרו אנשים ממנו עד בוקר..." הופה... הם כבר מדברים אחד עם השני... ואז מגיע עדת קורח... אז בכלל... שניהם סוגרים דיל משותף לצאת בבלוק חוסם נגד משה ואהרן...

אז נו... בסדר... בא נגיד שזה לא כזו קושיה גדולה... כי בסיידור... פעם הם רבו ואח"כ הם השלימו!!! מותר... קורה...

אבל מה שאני הכי מתפלל זה על אבירם בפרשת שמות!!! אני לא מבין: בשעתו... כשעדיין רבתם!!! כשעדיין לא השלמתם... ודתן התקוטט איתך כמו השונא הכי גדול והנה הוא כבר מרים עליך יד ועוד רגע זה נוחת עליך... וברגע האחרון הגיע איש רחום שנקרא משה!! והוא היחיד שנוזק לעזרתך ועמד לצידך ברגעים קשים... הוא נוזף בדתן... רשע למה תכה רעך?? הייתי מצפה ממך שתפתח מול האיש הזה סנטימנטים חיוביים!!! שיהיה לך איזה פינה חמה בלב לאיש שלומך... ס"ס הוא היה בצד שלך... רצה לעזור לך... אבל לא!! אנחנו רואים שגם דתן וגם אבירם... שניהם כאחד מלשינים על משה... (ובשביל שמישה יוכל לחזור למצרים צריך ש'מתו כל האנשים המבקשים את נפשך...' שניהם בלי חילוק ביניהם...)

אני לא מבין את אבירם: איפה הנטיה הטבעית לפתח רגשות חיוביים כלפי מי שאיכפת לו ממך?? **וסתם ככה: אם כבר התחלתי לשאול שאלות...** איפה אהרן הכהן פה בכל בסיפור... הרי אהרן הכהן הוא המספר אחד בלהשכין שלום בין אדם לחבירו... וכל התיקים מגיעים אליו... ואם דתן הגיע למצב שהוא מרים יד על אבירם (או ההיפך) כנראה שהיה ביניהם איזה דין תורה מתמשך... אז איך אהרן הכהן עדיין לא התערב בתיק הזה וניסה לגשר ביניהם?? אדרבה... לא רק שאהרן הכהן לא הצליח איתם... אלא אדרבה... הם אלו שהובילו בסוף מערכה של מחלוקת נגד אהרן הכהן... אז מה פה הסיפור???

אז תרשה לי להגיד וורט... גם אם הוא לא נכון בייחס לדתן ואבירם... אבל הוא קצת מוכר מהמגרש החברתי שלנו...

אל תשאל... למשה רבינו היה כנראה "טעות" דתן ואבירם בכלל בכלל לא רבו!!! הם החברים הכי טובים... אבל מה... אתה לא יודע...? ככה זה... הם חברים... ותוך כדי הם "יורדים" אחד על השני... עוקצים... שועטים... מה שנקרא: כמו חברים... זה סוג של סגנון... סוג של שפה... דא עקא שומע רבינו לא מכיר את החכמות האלו... משה רבינו רואה שני אנשים צורחים אחד על השני... מדברים בצניניות ובבוטות אחד כלפי השני... ואז מגיע שלהם מה מיימים יד אחד על השני... משה רבינו נזעק!!! רשע... למה תכה רעך...? ואז שניהם ביחד מתנפלים על משה... מה אתה רוצה... מה אתה מתערב... תן לנו לריב כמו חברים!!!

וזה לא מקובל!!! לא מקובל על משה רבינו!!!

זה לא שמישה רבינו לא מבין... **הוא לא מוכן להבין שיש כזה דבר!!!**

זו גמ' מפורשת ביומא, הגמ' שם אומרת שבית **שני** נחרב על **שנאת חנם**, שואלת הגמ', וכי בית ראשון לא נחרב על שנאת חנם?? והא כתוב 'מגורי אל חרב היו... לכן ספוק אל ירד' וא"ר אלעזר אלו בני אדם שאוכלין ושותין זה עם זה ודוקרין זה את זה בחרבות שבלשונם; עכ"פ מה כתוב כאן בשאלה? שיש כזו תופעה שאנשים אוכלים ושותים זה עם זה... הכל נחמד והכל סחבק... ותוך כדי הם דוקרים אחד את השני בחרבות שבלשונם!!! צניניות... דקירות... זה כואב... אבל תזרזר... זה חלק מהחיים... זה חלק מהדמי חבר שצריך לשלם לזכות להשתלב בחברה הצנינית והאכזרית שלנו...

ועל זה שואלת הגמ': נו... אם ככה, אז גם בבית ראשון היה שנאת חנם? (הפסוק הזה מדבר על בית ראשון)?? והגמ' עונה תשובה מאוד מעניינת: **היא בנישאי ישראל הואיא!!!** כלומר: בבית ראשון העוילים עצמו לא דיברו בצניניות ולא דקרו אחד את השני בחרבות שבלשונם... רק נשיאי ישראל!!! זו תופעה שהייתה קיימת רק אצל נשיאי ישראל...

אגב: קורא יקר: יש לך הסבר לתופעה הזו? מה קרה שדווקא לנשיאי ישראל שהיה להם באג כזה... שהם היו דוקרים את זה בחרבות שבלשונם?? **התשובה ממש עומדת לי על הלשון...** מילא אני יהודי פשוט... אם פגעתי ב... אין לי בעיה לעשות פרצוף 'לא חבר' ומקסימום כאן נפרדו דרכנו... אבל כשמדובר בנישאי ישראל! כשמדברים בן אדם שנמצא בעמדה ציבורית... מה שנקרא "הוא באמצע..." הפרוד'קטורים עליו... גם אם מישוהו פתאום החליט "להיכנס בו" ולפגוע בו עד עמקי נשמתו לעיני כולם... לא נעים לו לקום פתאום ולהפסיק את המשחק באמצע ולהגיד כל טוב... נעלבתי... הוא לא מסוגל!!! הוא חייב להמשיך לשחק את המשחק הלאה... לזרום עם העלבון... בקיצור: לא אז בלבד שהוא נפגע עד עמקי נשמתו... אלא הוא גם צריך לחייך ואוי ואבוי לו אם יראו שאיזל סומקא ואתי חיורור... בקיצור: אני לא צריך לספר לך איך זה נראה ברשתות החברתיות... אתה יכול לשפוך דם של בן אדם... והוא חייב להמשיך הלאה עסקים כרגיל... הוא לא יכול פתאום להיעלם מהזירה ולעשות פוס... הצניניות החברתית מחייבת אותו להמשיך לאכול ולשתות זה עם זה ולדקור בחזרה מקסימום... וככה חיים להם קבוצות שלמות של אנשים שזה סוג השיח והשפראך שלהם... שפה צנינית... בוטה... מתלמדת... והכל עוד בצחוק... כמו חברים!!!

אז זהו שלא!!! משה רבינו לא מקבל את הגידיסה הזו!!!

גם אם דתן ואבירם הם צמד חמד... וכולם יודעים שהם מממזה חברים טובים... יש דברים מכאיבים שגם לחברים אסור להגיד אחד לשני... ---

יש היום איזה מין הוראת היתר כזו לשפוך את הדם של השני "כמו חברים" "לירות עליו חצי מוות ולומר "הלא משחק אני..." **אין כזה דבר!** אדוני היקר... אם לא ידעת... אז מהיום תדע יש דברים מעליבים באופן אבסולוטי שלא שייך 'לזרום' איתם... זה פוגע... זה יורד חודי בטן...! וזו השנאת חנם שמישה רבינו רואה לנכון להפריד ולהציל את שני הצמד חמד האלו אחד מידי השני... להפריד את החברות האלמלה הזו... עכשיו: שלא תבין לא נכון... יש כזה דבר לריב כמו חברים!!!

מה זה לריב כמו חברים?? היינו עד עכשיו שני חברים בלב ונפש... וקרה שפתאום עבר החול שחור בינינו... היחסים התערערו... דרכינו נפרדו ולאחר תקופת צינון או החלטנו להשלים או שלא... מותר לסיים ידידות בשלום ולא להתראות... כאן יתכן שאהרן הכהן ניסה להיכנס לתמונה ולגשר... או שהוא יצליח או שלא יצליח... אבל שאהרן הכהן ניסה לפשר בין דתן ואבירם?? **אין! אין לאהרן הכהן מה לעשות איתם!!!** מה אתה רוצה שהוא יעשה?? שיגיד לדתן שאבירם אוהב אותך?? תודה רבה... הוא בעצמו אומר לי שהוא ממממת עלי ותוך כדי הוא יורה בי חץ... הוא יושב ואוכל איתי במסעדה... ותוך כדי הוא מכפיש אותי ברשת... והכל בשם ה'זדירות' וה'כפי'... ואוי לך אם תגיד מילה... אוי לך אם לא תזרזר עם השפראך... אתה לא בקטע...

נו... יש לאהרן הכהן מה לעשות עם "שני עבריים ניצים" שאלו??

אהרן הכהן יכול לגשר בין שני אנשים ש-רבים!!! שלא מדברים אחד עם השני ויש לאחד טינה בלב על השני... כאן רק תתן לאהרן את התיק ותוך כמה ימים הוא גורם להם להתחבק... אבל שני אנשים שאוכלים ושותים זה עם זה ודוקרין זה את זה בחרבות שבלשונם???

עם זה אין לאהרן הכהן מה לעשות!!! ואם תשים לב: בפרשת קורח הם האנשים היחידים שמובילים מערכה אישית נגד אהרן!!! מילא קורח וראשי סנהדרות יש להם פה נגיעה אישית... יש להם טענה של שררה... אבל חוץ מהם כל כלל ישראל אוהבים את אהרן הכהן... כשאהרן הכהן מת כולם בוכים עליו אנשים ונשים וטן... אין אחד שלא אוהב את אהרן הכהן... כי אהרן הכהן כולו אגוטע ייד... רק טוב ונשמה נשפך ממנו...

היחידים!!! היחידים שלא מסתדרים עם האישיות של אהרן הכהן זה דתן ואבירם!!! למה? כי מה זה העדיניות הזו?? מה פשר הנעימות הזו?? תן לנו לדרוך אחד על השני כמו חברים... תן לנו לדקור אחד את השני בחרבות שבלשוננו... כן... אהרן הכהן בעצם האישיות הקורנת שלו ניטרל ומוסס את כל השפראך הציני והמתלהם והפוגעני של הרשתות החברתיות... **בשביל דתן ואבירם זה היה חורבן!!!** אתה לוקח לנו את כל החברים!!! אנחנו רוצים חברים שמרביצים... שבוטעים בבטן הרכה... ושזה יכאב... ברור שאהרן האוהב שלום היה האויב מספר אחד שלהם!

ועד היום זה כך... יש אנשים שחיים על הדקירות האלו... הם בנויים לעצמם מעטפת חיים של אלימות מילולית ואוי ואבוי אם תעיז להיעלב... אתה תבא קטן... אז זהו שלא!!! מותר לך להיעלב... ולא סתם להיעלב אלא לנטוש כזו חבורה בגלל שבדיק את זה הגמ' מגדירה שנאת חנם!! כן... זה שנאת חנם!!! איפה שדוקרים ואסור לך להגיד אי...

מבחינתי החידוש הגדול שיצא לי כאן... שאנחנו מצידנו בטוחים שהשנאת חנם העיקרית מתבטאת במלחמות חורמה שבין מגזרים שונים... בין כל מיני קבוצות שיש ביניהם אי הבנה... אבל לא!! הגמ' ביומא מגלה לנו ששנאת חנם מחכה לנו דווקא בתוך הבית מדרש!!! מתוך הדיבור חברים!! בתוך הפאבריינען... שם בחדר תה עם הכוס קפה ביד... שם עומדים החברים הכי טובים ומנהלים שיח צברי ציני ודוקרני ויורים ללא הבחנה... וזה!!! זה השנאת חנם!!! ומי שיבא וישאל: אז מה... צריך להתחיל לדבר בכפפות של משי...? מה... אנחנו נקבות??

אז ככה: יש פה חילוקים אולי דקים... אבל מספיק קודטוב מינימלי של אינטלגנציה רגשית בייחסי אנוש וניתן להבדיל את הגבול הדק...

ס"ס אנחנו טיפוסים ישראליים... השפה שלנו חדה... עם הרבה הומור ואיכפא מסתברא (ולצער הרב אני עמוק שם...) אני יכול להגיד לחבר שלי בצחוק לך מפה... או אפילו אני שונא אותך... והוא יבין שזה נאמר בבדיחה... כי כל הסיטואציה זועקת שאני רודף אחריו ואני אוהב אותו מאוד... (כמו שמצינו בנדרים שאני מדי אורך מנכסי אם לא תבא לאכול אצל... שכולם מנינים מיניה וביה שזה נאמר מרוב קשר עמוק ולכן זה לא נדר) אבל לעומת זאת:

יש נושאים מסוימים שראף הרגישות שלהם היא בחזקת גבוה... להגיד לבן אדם שהוא מכוזר זה בדרך כלל רגשי... בפרט אם יש דברים בגו... (ושוב: לא תמיד אתה קובע אם יש דברים בגו... הוא מחליט...) להגיד לבן אדם בגיל העמידה בצחוק... ההלו... אתה מתחיל להזדקן... ברגע יש דברים בגו זה חץ בלב! זה חץ שלא יוצא מהלב!! הבנת את ההבדל הדק??

יש משפטים סתמיים כאלו שגם אם הם לכשעצמם נשמעים מאוד בוטים... ברגע שבכל ההולך ילך זה נשמע בצחוק אז נו... שונא אותך הכוונה אוהב אותך... הרגת אותי זה החיית אותי... ויש גם כאלו שכשהם טועמים עוגה מאוד מאוד טעימה הם קוראים לזה רעל מרוב התלהבות... נו... נסתדר עם זה... (מבזמן שיש מיעוט המצוי של אנשים רגשים במיוחד שגם הם הבדיחות האלו הם לא מסתדרים... אבל מה אפשר לעשות. זה הכבישי!!)

אבל כשמדובר בפגיעה ישירה!!! בנימה אישית!!! אתה נוגע לי במראה שלי... במשפחה שלי... בנתון עובדתי שקיים בי... בדרך כלל זה דוקר!!! ואל תצפה ממני שאני אראה לך שנעלבתי... כי אסור!!! איסור חמור!! אני חייב לזרום איתך... על זה נאמר: ונספך גם הוא על שונאינו... לא אז בלבד שנעלבתי גם אוי ואבוי לי אם אעז להראות את זה...

ואני אגלה לך סוד: התופעה הזו קיימת לפעמים במרחב המשפחתי בין גיסים או גיסות שכל מפגש ביניהם מסתיים בתאונת דרכים... ולמה אני קורא לזה סוד?? כי הגיס שלך גילה את זה לי... לא לך... אז אנא... תפסיק את השנאת חנם הייחנית הזו שבתוך הבית... אל תגרום למשה רבינו להגיד לך: רשע... למה אתה יורה על החבר הכי טוב שלך...

אני כבר מכיר את סוג התגובות שמגיעים מכאלו מאמרים... ואני כבר יודע שיהיו כאלו שיגידו שצריך לתלות את זה... דא עקא שהנפגעים בדרך כלל אומרים את זה... אז אנא בבקשה: אם אתה מהסוג שלא רואים צורך לתלות את זה... אז אנא!!! דווקא אתה תתלה את זה על המקרר... די לשפה הצנינית והפוגענית שבינינו... זה לא עושה לאף אחד טוב... בינינו... כשמישהו מדבר איתי בצניניות... אתה יודע מה אני עונה לו?? צנינית זה זול!!! את זה אני יודע לעשות אולי אפילו יותר טוב ממך... עזוב... בא ננסה לדבר יפה... בא נראה אם נצליח... דא עקא שהמשפט הזה בעצמו ציני... האם מותר לי? אני חושב שזה כן...